

पुष्कः Schol. zu KĀM. NĪTIS. 7, 11. MBh. 3, 9926. 11575. R. 2, 96, 13 (103, 12 Gorr.). 3, 79, 13. 6, 15, 11. Suçr. 1, 24, 8. 201, 18. 2, 246, 6. क्रोशति विपपन्नगदर्शनात् KĀM. NĪTIS. 7, 11. BRAHMA-P. in LA. (II) 31, 22. — 3) = भृङ्गराज *Eclipta prostrata* Lin. AK. 2, 4, 5, 17. TRIK. H. 1187. H. an. MED. ० रस Suçr. 2, 499, 15. ÇĀRṆG. SĀṆH. 3, 11, 24. Verz. d. B. H. No. 987. Vgl. नील०, पीत०. — 4) eine Art Opfer DHAR. im ÇKDr.

भृङ्गराजक m. = भृङ्गराज 2. MBh. 13, 2835.

भृङ्गरिति m. N. pr. eines Wesens im Gefolge des Çiva Bhūrip. im ÇKDr. Verz. d. Oxf. H. 191, a, 12. भृङ्गरीट ebend. 191, a, 11. TRIK. 1, 1, 49. Bhūrip. भृङ्गरीट HARIV. LANGL. I, 313. — Vgl. भृङ्गरीट, भृङ्गिन्, भृङ्गिरिति, भृङ्गेरिति.

भृङ्गेरल m. eine Art Wespe TRIK. 2, 3, 34. Hār. 217. — Vgl. भृङ्ग und वेरल.

भृङ्गवल्गु (भृङ्ग + वल्गु) 1) m. eine Kadamba-Art, = धाराकदम्ब und भूमिकदम्ब RĀGĀN. im ÇKDr. — 2) f. घ्रा = भूमिजम्बू ebend.

भृङ्गवृत्त (भृङ्ग + वृत्त) m. viell. = भृङ्गराज Suçr. 2, 392, 5.

भृङ्गसोदर (भृङ्ग + सो०) m. *Eclipta prostrata* Lin. TRIK. 2, 4, 33.

भृङ्गाधिप (भृङ्ग + अधि०) m. Bienenkönig (d. i. Bienenkönigin) Buāg. P. 3, 13, 18.

भृङ्गानन्दा (भृङ्ग + आनन्द) f. *Jasminum auriculatum* (यूथिका) RĀGĀN. im ÇKDr.

भृङ्गभीष्ट (भृङ्ग + भीष्ट०) m. der Mangobaum RĀGĀN. im ÇKDr.

भृङ्गाय् (von भृङ्ग), ०यते eine Biene darstellen, sich wie eine Biene benehmen KUSUM. 1, 9.

भृङ्गार m. Uṇādis. 3, 136. m. n. Siddh. K. 249, b, 4. 1) m. ein goldener Wasserkrug AK. 2, 8, 1, 32. H. 718. an. 3, 585. MED. f. 194. HALĀJ. 2, 160. प्रगृह्य राजा भृङ्गारं पाद्यमस्मै न्यवेदयत् MBh. 13, 2729. 14, 1927 (noulr.). HARIV. 4180 (भृङ्गार die neuere Ausg.). 7439. कनकोद्भव 14237. 14243. KĀM. NĪTIS. 12, 44. MĀRK. P. 8, 203. PĀRÇVANĀTHAK. bei AUFR. HALĀJ. Ind. सपिधानाननः स्वर्णभृङ्गारः RĀGĀ-TAR. 1, 128. स्वर्णभृङ्गारतिवत्तं वारि 4, 475. Nach dem JUKTIKALPATARU im ÇKDr. ein bei der Weihe eines Fürsten gebrauchtes Gefäß aus achtfachem Stoffe und von achtfacher Gestalt. — 2) m. = भृङ्गराज ĠAṬĀDH. im ÇKDr. *Eclipta prostrata* Lin. WILSON. — 3) f. ई Grille, Heimchen AK. 2, 3, 28. H. an. MED. — 4) n. Gewürznelken. — 5) n. Gold RĀGĀN. im ÇKDr. — Vgl. मुष्कभृङ्गार.

भृङ्गारक m. = भृङ्गार 1. DAÇAK. 106, 3.

भृङ्गारि (भृङ्ग Biene + अरि Feind) m. eine best. (in Mālava wachsende) Blume, = केविकापुष्प RĀGĀN. im ÇKDr.

भृङ्गारिका f. = भृङ्गारी Grille, Heimchen H. 1216.

भृङ्गारीट m. = भृङ्गरीट Verz. d. Oxf. H. 191, a, 11.

भृङ्गाक्ख (भृङ्ग + आक्ख) 1) m. N. zweier Pflanzen: *Eclipta prostrata* Lin. und = जीवक. — 2) f. घ्रा eine best. Pflanze, = धमरच्छली RĀGĀN. im ÇKDr.

भृङ्ग m. = भृङ्गिन् N. pr. eines Wesens im Gefolge des Çiva VĀMANA-P. 43 im ÇKDr. Vjāpi zu H. 210, wo भृङ्गिरि० st. भृदिरि० zu lesen ist.

भृङ्गिन् (von भृङ्ग) 1) m. a) der indische Feigenbaum RĀGĀN. im ÇKDr. — b) N. pr. eines Wesens im Gefolge des Çiva TRIK. 1, 1, 49. H. 210. Verz. d. Oxf. H. 184, a, 21. 191, a, 12. KATHĀS. 50, 150. Vgl. भृङ्गरिति, भृङ्गरीट, भृङ्गि, भृङ्गिरिति. — c) N. pr. einer Völkerschaft: नेपालभृङ्गिमरुकच्छु-

राष्ट्रमहान् VARĀH. BRH. S. 4, 22. — 2) f. भृङ्गिणी ein best. Baum, = वटी RĀGĀN. im ÇKDr.

भृङ्गिरिति m. = भृङ्गिरिति H. 210. VJUTP. 83. Verz. d. Oxf. H. 184, a, 21. HARIV. 14801 (भृङ्गिरिति die neuere Ausg.). Auch भृङ्गिरिति H. 210. Statt भृङ्गिरिटी करः HARIV. 13421 liest die neuere Ausg. भृङ्गिरिटी, welches die Scholien durch भृङ्गिं रिटिं च erklären; besser fasst man wohl भृङ्गिरिटी als nom. und als Beiw. von करः; vgl. भृङ्गीश.

भृङ्गीफल (भृ० + फल) m. *Spondias mangifera* RĀGĀN. im ÇKDr.

भृङ्गीरिति s. u. भृङ्गिरिति.

भृङ्गीश (भृङ्गिन् + ईश) m. Bein. Çiva's ÇABDAR. im ÇKDr. Verz. d. B. H. 194, 1 (?).

भृङ्गेरिति m. = भृङ्गिरिति TRIK. 1, 1, 49.

भृङ्गष्टा (भृङ्ग + ष्ट०) f. Bez. verschiedener von Bienen gesuchter Pflanzen: = धृतकुमारी, भार्गी, तरुणी und काकजम्बू RĀGĀN. im ÇKDr.

भृङ्गायन m. patron. SĀṆSK. K. 184, b, 8.

भृङ्ग् (von धृङ्ग्) adj. (nom. भृङ्ग्) bratend, backend P. 8, 2, 29. Sch. Vop. 3, 136. — Vgl. वङ्ग्०.

भृङ्ग (wie eben) s. उद्०.

भृङ्गन (wie eben) ved. Uṇādis. 2, 80. n. Bratpfanne UḡġVAL. KĀTH. 8, 12, 19, 10.

भृणीय्, ०यते = क्रुध्यति NAIGH. 2, 12. — Vgl. धी und कृणीय्.

भाण्टका s. u. भिरिण्टिका.

भाण्ड Welle Hār. 203. — Vgl. भाण्ड.

भृत् (von 1. भरू) adj. am Ende eines comp. tragend; innehabend, besitzend; versehen mit; darbringend, bringend, verschaffend; erhaltend, unterhaltend H. 6. उर्जितगर्वपर्वत० Inscr. in Journ. of the Am. Or. S. 6, 303, Cl. 9. विविधमकृताय० KATHĀS. 34, 254. आयुध० VARĀH. BRH. S. 30, 23. निस्त्रिंश० 30, 10. अन्निरदण्ड० RAGH. 9, 17. किरिटी० Bein. ARGUNA's MBh. 14, 2436. कौस्तुभ० Bein. Viṣṇu's Spr. 3933. मृतवस्त्र० M. 10, 35. चीर० RAGH. 13, 22. Spr. 3339. KATHĀS. 29, 154. 38, 18. ब्राह्मणवृत्त० Som. NALA 93. VARĀH. BRH. S. 32, 11. प्रशस्तलक्षण० 48, 43. विरागविष० Spr. 1136. पिष्टपाक० H. 1020. पुष्पमुक्तासिभूरिफल० (स्थान) VARĀH. BRH. S. 51, 2, 12, 4. स्वलनीरजममृणपराम० (मरुत्) PANĒAR. 3, 12, 4. परिमल० (वात) Spr. 1719. उद्यम० sich abmühend 576. धमद्वमरविधम० 988. प्रोद्यत्प्राढप्रियङ्गुयुति० 1928. 3080. दिव्यप्रभाव० KATHĀS. 37, 242. सूर्यावर्तमिधान० ÇATR. 2, 600. अयात्र० unterhaltend, ernährend Spr. 1183. — Vgl. अन्व०, इष्ट०, शृष्ट०, उक्थ०, उर्वी०, एण०, कला०, कार्मुक०, काष्ठ०, तत्र०, निति०, गङ्गा०, गदा०, गुरु०, चतुर्भूत्, जन०, जन्म०, तनु०, तपो०, दण्ड०, देह०, धनुर्भूत्, धरणी०, धरा०, धर्म०, धर्मचक्र०, धातु०, पर०, पाश०, पितु०, पूत०, प्राण०, फण०, फणा०, फल०, वल०, वलि०, बाहुस-हस्त०, ब्रह्ममूर्ध०, भार०, मही०, यशो०, राष्ट्र०, वंश०, विद्य०, व्रज०, व्रत०, शस्त्र०, सेवा०.

भृत् s. u. 1. भरू. m. Söldling, ein für Lohn arbeitender Diener: उत्तमस्वायुधीयो मध्यमस्तु कृषीवलः । अथमो भारवाही स्यादित्येवं त्रिविधो भृत्: || Mit. 267, 20. fg.

भृत्क (von भृत्) adj. besoldet, Lohn empfangend; m. ein besoldeter Diener AK. 2, 10, 15. H. 361. भृताध्ययनादनं भृताध्यापनं तथा JĀGĀN. 3, 235. भृताध्यापक 1, 223. M. 3, 156. MĀRK. P. 31, 28. भृताध्यापित von